

1. نیت

1. نیت

مسأله ۱۴۲) نیت (که یکی از واجبات رکنی است) به معنای قصد انجام نماز برای اطاعت از فرمان خداوند می باشد.

مسأله ۱۴۳) لازم نیست نیت را بر زبان جاری کرده و مثلاً بگوید: چهار رکعت نماز ظهر می خوانم قریه الی الله. همچنین لازم نیست آن را از ذهن یا دل بگذرانند، بلکه همین اندازه که قصد انجام عمل را برای اطاعت از فرمان الهی داشته باشد کافی است.

مسأله ۱۴۴) لازم است نمازگزار بداند چه نمازی می خواند، بنابراین اگر مثلاً نیت چهار رکعت نماز بکند، اما معین نکند که نماز ظهر است یا عصر، نمازش باطل است.

مسأله ۱۴۵) انسان باید نماز را فقط به قصد اطاعت از فرمان خداوند عالم به جا آورد، بنابراین اگر اصل نماز را برای ریا یعنی تظاهر به دینداری و امثال آن انجام دهد، این کار حرام و موجب بطلان نماز است.

مسأله ۱۴۶) اگر ریا در بعضی از اجزای نماز باشد، بنابر احتیاط واجب باید نماز را دوباره انجام دهد.

مسأله ۱۴۷) اگر شخصی برای مبارزه با ریا، جزء مستحبی نماز را به جا نیاورد، این کار او ریا حساب نمی شود و نمازش صحیح است.

مسأله ۱۴۸) عدول ۱ از یک نماز به نماز دیگر جایز نیست؛ مگر در موارد خاص، که بعضی از آن موارد واجب و بعضی دیگر جایز است. ۲.

مسأله ۱۴۹) مواردی که عدول از یک نماز به نماز دیگر واجب است، عبارت است از:

۱. از نماز عصر به نماز ظهر؛ قبل از وقت مخصوص نماز عصر، در صورتی که بین نماز متوجه شود که نماز ظهر را نخوانده است.

۲. از نماز عشا به نماز مغرب؛ قبل از وقت مخصوص عشا؛ در صورتی که بین نماز عشا متوجه شود که نماز مغرب را نخوانده است و از محل عدول هم تجاوز نکرده باشد؛ یعنی قبل از رکوع رکعت چهارم باشد.

۳. از یک نماز قضا به نماز قضای دیگری که در ادای آنها ترتیب معتبر است؛ مانند نماز قضای ظهر و عصر یک روز که بر اثر فراموشی، قبل از انجام قضای نماز اول، به خواندن نماز دوم مشغول می شود.

۱. یعنی هنگام نماز نیت را از یک نماز به نماز دیگر برگرداندن.

۲. موارد جواز عدول در کتاب های مفصل آمده است.